

Pyyhtiä Sukulehti

2021

Kuparsaaren Pyyhtiät sukuseura

Sukukokous
Lahdessa
29.8.2021

Pyyhtiän suvun
yrittäjiä

Korona-ajan
toimintakertomus
2019-2020

Kuva: Visit Lahti

Jäsentiedotteita

MITEN JÄSENEKSI SUKUSEURAAAN ?

Pyyhtiän sukuseuran jäseneksi ovat terve-
tulleita kaikki Kuparsaaresta lähteneet
Pyyhtiät sekä sukuun avioliiton kautta
tulleet. Nykytietojen mukaan Suomen
kaikki Pyyhtiät ovat lähtöisin juuri Kupar-
saaresta. Seuraan pääsee lähettämällä
vapaamuotoisen ilmoituksen hallitukselle.

Marko Järvisalo
Nietoskatu 1
15340 LAHTI
jarvisalomarko@gmail.com

Kirjeessä tai sähköpostissa olisi hyvä mai-
nita hakijan täydellinen nimi, puhutteluni-
mi alleviivattuna, syntymäaika ja -paikka,
täydellinen postiosoite, puhelinnumerot
sekä mahdollinen sähköpostiosoite.

Lisäksi olisi hyvä kertoa vanhempiensa ja
esivanhempiensa nimet ja syntymäajat
niin pitkälle kuin ne ovat tiedossa. Tämä
auttaa seuran sukututkijoita sijoittamaan
uuden jäsenen oikeaan sukuhaaraan.

Kuparsaaren Pyyhtiät -
sukuseura

**Kuparsaaren
Pyyhtiänmäeltä
lähteneiden
Pyyhtiöiden
yhdysside.**

SUKUSEURASSA 106 JÄSENTÄ

Pyyhtiän sukuseura
Jäsenmäärä

**Löydät sukuseuran
myös verkosta:
<http://pyyhtia.com/>**

HALLITUKSEN KOKOONPANO 2019-2021

Puheenjohtaja Sirpa Pyyhtiä Kauppakartanonkatu 8 A 16 00930 HELSINKI	041-5304919 pyyhtia.sirpa@gmail.com
Varapuheenjohtaja Tomi Pyyhtiä	050-5640963 tomi.pyyhtia@granlund.fi
Sihteeri Marko Järvisalo Keimolankaar 5 A 26 01700 Vantaa	050-5981250 jarvisalomarko@gmail.com
Taloudenhoitaja Jarmo Pyyhtiä Kaakinmaantie 102 36430 SAHALAHTI	050-486 8804 jarmo.pyyhtia@kolumbus.fi
Jäsenet	
Marja-Leena Andersin	040-7481980
Satu Putkisalo	050-3009667
Reijo Orava	050-0420810
Eila Liira	0400-667143
Marja Lappi	040-7326182
Kunniapuheenjohtaja Kerttu Pyyhtiä	040-8315521

Kansi: Kesän 2021 sukukokous järjestetään Lahdessa (Kuva: Visit Lahti.)

Julkaisija:

Kuparsaaren Pyyhtiät –sukuseura

Päätoimittaja:

Sirpa Pyyhtiä

Toimitus ja taitto:

Reijo Orava

Painopaikka:

Nurmiprint Oy, Nurmijärvi

Puheenjohtajan tervehdys

TÄSSÄ LEHDESSÄ

Im Memoriam:

Ilmo Pyyhtiä	4
Lahja Raaska	5

Pyyhtiän suvun juurilla Antrean Kuparsaassa 1500 – 1700 luvuilla	6
--	---

Tomi Pyyhtiä: It-yrittäjyyttä Pyyhtiän suvusta	14
--	----

Oravan Hirsitalot Lopella: Pyöröhirttä omatoimirakentajille	10
---	----

Maaseudun rakennemuutosta Lopella Perunanviljelystä puunkorjukseen	12
--	----

Perhe-esittely: Maija Pyyhtiä	14
-------------------------------	----

Merkkipäiviä	15
--------------	----

Muistoja Imatran sukukokouksesta	16
----------------------------------	----

Vuosikokouksen esityslista ja kokousaineistot	18 19
---	----------

Kutsu sukukokoukseen	20
----------------------	----

Olen sukuseuran uusi puheenjohtaja Sirpa Pyyhtiä. Valintani tehtiin lokakuussa 2019 toimittuani sitä ennen viiden vuoden ajan varapuheenjohtajana. Seuran hallituksen jäsenenä olen ollut vuodesta 2006. Ensimmäinen sukutapaamiseni oli kesän 2005 vuosijuhlissa Lappeenrannassa, jossa yhdistyi suvun kaksi sukuhaaraa, Kuparsaasta evakoon lähteneet ja aiemmin sieltä Joutseon muuttaneet.

tuneen sukukirjan kokoamisessa ja julkaisemisessa.

Maailmanlaajuinen pandemia esti sukuseuran vuosikokouksen järjestämisen viime vuonna. Hallituksen kokoukset pidettiin neljästi etänä, ja tilanteesta tiedotettiin kahdesti jäsenkirjein. Tänä vuonna kokoonnumme elokuun viimeisenä sunnuntaina iltapäivätilaisuuteen Lahteen, jos vain maakunnalliset suositukset sen sallivat. Varaus tilaisuudelle on tehty, ja kokouskutsu esitetään lehden takasivulla.

Olen syntyisin Joutsenosta, jonne Kuparsaassa asuneista Pyyhtiän veljeksistä kuusi muutti hoitamaan Suokumaan Hovin tilaa 1700-luvun loppupuolella. Päädyin nuorena opiskelemaan Helsinkiin, jossa työpaikkani on ollut yli kolme vuosikymmentä. Koko pandemian ajan olen tehnyt etätöitä toisessa kodissani Imatralla, joten siteeni Etelä-Karjalaan ovat vahvat.

"Sukututkimus, sukulehden julkaiseminen, jäsenten aktivoiminen sukututkimukseen ja yhteisöllisyyden lisääminen seuran jäsenten keskuudessa ovat sukuseuramme toiminnan painopisteet". Näin linjasi edesmennyt, pitkään sukuseuran puheenjohtajana toiminut Ilmo Pyyhtiä.

Hän pysyy mielissämme rauhallisena ja toimeliaana sukuseuran luotsina, joka järjesti vuosien mittaan eri maakunnissa pidetyt vuosijuhlat ja lukuisat sukuseuran matkat onnistuneesti. Erityisesti muistamme Ilmon laajan työn vuonna 2013 valmis-

Tilanne näyttää nyt valoisammalta pandemian väistyessä vähitellen, joten toivomme runsaslukuista osallistumista loppukesän tilaisuuteen.

Vuosi 2023 tulee olemaan sukuseuramme 20. toimintavuosi. Yksi seuran tavoitteista on julkaista sukulehteä joka toinen vuosi. Ilmo kirjoitti viimeiseksi jääneellä puheenjohtajan paltallaan ajatuksesta koota artikkelit 20-vuotisjulkaisuun.

Niinpä sukuseuran hallitus pyrkii juhluvuonna 2023 julkaisemaan sukulehden juhlanumeron, jonka tekemiseen pyydämme suvun jäseniä osallistumaan laatimalla uusia artikkeleita. Ne voivat olla kirjoituksia oman perheen historiasta, kokemuksesta tai nykypäivästä. Kirjoituksia voi täydentää vanhoja tai uusia valokuvia. Edesmenneiden suvun jäsenten henkilöhistoriat ovat myös toivottavaa materiaalia sukulehteen.

Sukututkimusta hoitava Tomi Pyyhtiä vastaanottaa sukhistoriaan liittyviä tietoja. Lehteen tulevaa aineistoa voitte lähettää kenelle tahansa hallituksen jäsenelle, mieluiten sähköpostilla. Tarinat tuovat meidät lähemmäs yhteisiä juuriamme ja syventävät elämäämme. Karjalaisuuteen kuuluu runsas puheensorina, maittäva ruoka ja raikuva laulu. Näistä pääsemme toivottavasti nauttimaan jo tulevan elokuun sukujuhlissa Lahdessa.

Sirpa Pyyhtiä
Puheenjohtaja

In Memoriam:

ILMO JUHANI PYYHTIÄ

1947 - 2020

Sukuseuramme pitkäaikainen puheenjohtaja, valtiotieteiden tohtori **Ilmo Pyyhtiä** nukkui pois viime kesänä ALS-taudin uuvuttamana.

Ilmo oli syntynyt 1947 Lopella evakko-perheen ainoana lapsena. Ilmon vanhemmat olivat maanviljelijä Toivo Pyyhtiä (s. 1922, Kuparsaari) ja emäntä Eila os. Brisk (1922, Heinjoki).

Vanhemmat olisivat toivoneet Ilmosta maatalan töiden jatkajaa, mutta Ilmo valitsi opintien. Hän kävi oppikoulun ja lukion Karkkilassa ja kirjoitti ylioppilaaksi vuonna 1966.

Jatko-opinnot tapahtuivat Helsingin yliopiston valtiotieteellisessä tiedekunnassa ja Ilmon pääaineena oli kansantaloustiede. Maisterin ja lisensiaatin tutkinnon jälkeen hän väitteli tohtoriksi vuonna 1989.

Ilmo teki koko työuransa (1971-2007) Suomen Pankissa. Ilmo toimi haasteellisissa esimiestehtävissä ja edusti Suomen Pankkia myös kansainvälisesti. Pankin

ennustepäällikkönä hänen erityisosaamisensa liittyi teollisuuden investointeihin

Ilmo oli aktiivinen ja liikkuva monitoimiharrastaja. Mäkihyppy, murtomaahiihto ja eräharrastukset olivat lähellä hänen sydäntään. Hän oli myös kätevä ja aikaansaava rakentaja. Se liittyi Ilmon mielestä siirtolaisuuteen; omat nurkat piti itse pystyä pitämään kunnossa. Kotitalan rakennusten peruskorjaus ja kesähuvilaprojektit pitivät Ilmon kiireisinä vielä eläkevuosinaan.

Ilmo valittiin sukuseuramme puheenjohtajaksi vuonna 2007. Hän johti seuran toimintaa määrätietoisesti ja hänen roolinsa oli ratkaisevan keskeinen, kun seuran hallitus ponnisteli kohti suurta kymmenvuotistavoitetta; sukukirjan julkaisemista.

Ilmo oli aktiivinen sukututkija ja hyvä kirjoittaja. Hänen kynästään syntyivät monet sukulehden jutut ja sukukirjan taitavana päätoimittajana hän vastasi kirjan toimittamisesta. Ilmo toimi seuran toiminnan alusta asti sukututkimuksemme koordinaattorina ja hän tuotti kirjaamme katta-

van sukuuettelo-osuuden. Kirja julkaistiin kymmenvuotisjuhlassa vuonna 2013.

Ilmo luopui seuran puheenjohtajuudesta vuonna 2019 sairauden alkaessa verottaa hänen voimiaan. Seuran hallitus päätti esittää Ilmoa sukuseuran kunniapuheenjohtajaksi kiitoksena ansiokkaasta, suvun eteen tehdystä työstä. Koronaepidemia kuitenkin peruutti viime vuoden vuosikokouksemme ja niinpä sukuseuramme yleiskokous ei ehtinyt tätä kunniakutsua koskaan virallisesti esittämään.

Ilmon aika loppui kesken, mutta muistamme hänet aina toimeliaana ja empaattisena kunnioitettuna puheenjohtajanamme.

Sukuseuran hallitus

**) Kirjoituksessa on käytetty tietoja Helsingin Sanomissa julkaistua muistokirjoituksesta. Sen olivat laatineet Kari Puumänen, Tuula Ailamo ja Johnny Åkerholm, Ilmon ystäviä ja entisiä kollegoita Suomen Pankista.*

In Memoriam:

LAHJA SYLVIA RAASKA os. PYYHTIÄ
1917 - 2020

Sukumme vanhin, **Lahja Raaska**, poistui keskuudestamme viime syksynä 103-vuotiaana Joutsenossa.

Lahja oli syntynyt 7.8.1917 Joutsenossa aikana, jolloin Suomen autonominen suurruhtinaskunta kuului Venäjän keisarikuntaan. Lahjan esi-isä oli Antrean Kuparsaaressa vuonna 1759 syntynyt Antti Pekanpoika Pyyhtiä, joka toimi Joutsenon Suokumaalla Hovin tilan isäntänä 1800-luvun taitteessa.

Lahjan vanhemmat, Juho ja Elli Pyyhtiä, olivat pientilallisia ja Lahjakin avioitui maatilan pojan, Arvo Raaskan, kanssa juuri ennen toisen maailmansodan puhkeamista syksyllä 1939. Arvon ja Lahjan esikoispoika syntyi evakossa talvisodan viimeisenä päivänä. Arvo palasi sotainvalidina kotiin viiden rintamalla kuluneen vuoden jälkeen, jonka jälkeen perhe kasvoi vielä kolmella lapsella.

Pariskunta oli naimisissa 43 vuotta ja he asuivat koko ikänsä Joutsenossa. Lahja työskenteli keittäjänä ja Arvo kirvesmiehenä. Lahjan harrastuksiin kuuluivat käsityöt,

marjastus ja leipominen. Hän leipoi itse viikoittain pullaa ja karjalanpiirakoita sekä paistoi perinteistä joutsenolaista rieskaa.

Lahja liittyi Kuparsaaren Pyyhtiät -sukuseuraan pian sen perustamisen jälkeen ja oli mukana 88-vuotiaana sukuseuran ensimmäisellä, kesällä 2005 Antrean Kuparsaareen järjestetyllä retkellä. Sen jälkeen Lahja nähtiin osallistujana liki kaikilla sukuseuran kesäisillä vuosijuhlilla ja matkoilla aina vuoden 2019 Imatran vuosijuhlaan saakka. Sukuseura juhlisti Lahjan 100-vuotissyntymäpäivää kesän 2017 vuosijuhlissa Suomenlinnassa.

Lahjan perhe on suuri, jälkeläisiä on peräti kolmekymmentä. Lastenlapsia on kahdeksan ja lastenlastenlapsia kahdeksantoista, joista nuorin syntyi muutama kuukausi Lahjan poismenon jälkeen.

Kansallisena Veteraanipäivänä 27.4.2019 tasavallan presidentti myönsi Suomen Valkoisen Ruusun ritarikunnan 1. luokan mitalit kahdelle joutsenolaiselle Kuparsaaren Pyyhtiät-sukuseuran jäsenelle, Hilikka Karhulle ja Lahja Raaskalle. Lahja oli toiminut aktiivisesti Joutsenon Sotaveteraanien naisjaostossa.

Sukuseuran hallitus päätti luoda kunniajäsen-ansionimen niitä seuran jäseniä varten, jotka ovat osallistuneet aktiivisesti seuran toimintaan ja ovat keskeisiä henkilöitä omassa sukuhaarassaan. Viime vuonna peruuntuneen seuran yleiskokouksen vuoksi kunniajäsenyyttä ei ehditty Lahjalle esittää.

Viimeisen kerran nähdessäni Lahjan 103-vuotissyntymäpäivänsä merkeissä, mainitsin kunniajäsenyyden olevan vireillä. Joten Lahja sai tietää sukuseuramme häneen kohdistaman arvostuksen suuruuden vielä eläessään.

Karjalaisten perinteiden eteenpäin vieminen, seurallisuus ja halu yhteydenpitoon Kuparsaari-lähtöisiin sukulaisiinsa teki Lahjasta yhden sukumme keskushenkilön pitkän elämäntaipaleensa ansiosta.

Sirpa Pyyhtiä

Sukuseuran hallituksen puheenjohtaja

PYYHTIÄN SUVUN KEHITYSASKELIA ANTREAN KUPARSAARESSA 1500 – 1700 LUVUILLA

Kannaksen asuttamisesta on olemassa monia teorioita, mutta viimeisin on se, että väestöä siirtyi Länsi-Suomesta turkisten ja kalan toivossa vähitellen itään historiallisen ajan alkupuolella 1000-luvulta lähtien.

Kannaksella on ollut kalastajia jo 9000 vuotta sitten, kuten Sakari Pälsin verkkolöydöt Antreasta osoittavat.

Kun turkiseläimet alkoivat ehtyä, alettiin polttaa tervaa ja myöhemmin kaskea ja viljellä maata. Tästä syntyi vähitellen kiinteämpää peltoviljelyä. Kannas on siis asutettu kiinteämmin myöhään ja Kuparsaari syrjäisen sijaintinsa vuoksi vieläkin myöhemmin, ehkä vasta 1400 – 1500-luvuilla.

Vuoksi ja siihen liittyvät vesistöt olivat merkittäviä kalastuspaikkoja ja kauppaväyliä. Aluksi turkis- ja muuta tavarain

kauppaa hoitivat Karjalasta, mahdollisesti Vienanmeren rannoilta tulleet perimit, jotka olivat todennäköisesti suomensukuisia Syrjäänejä tai Vepsäläisiä. Perimit olivat samalla myös myöhempien "laukkuryssien" edeltäjiä. Myöhemmin Novgorod kehittyi merkittäväksi kauppapaikaksi. Novgorodin tuhon jälkeen 1400-luvulla Hansakauppa ulottui aina Kannakselle ja Käkisalmeen asti. Viipuri oli tietenkin merkittävä kauppapaikka jo 1300-luvulta lähtien.

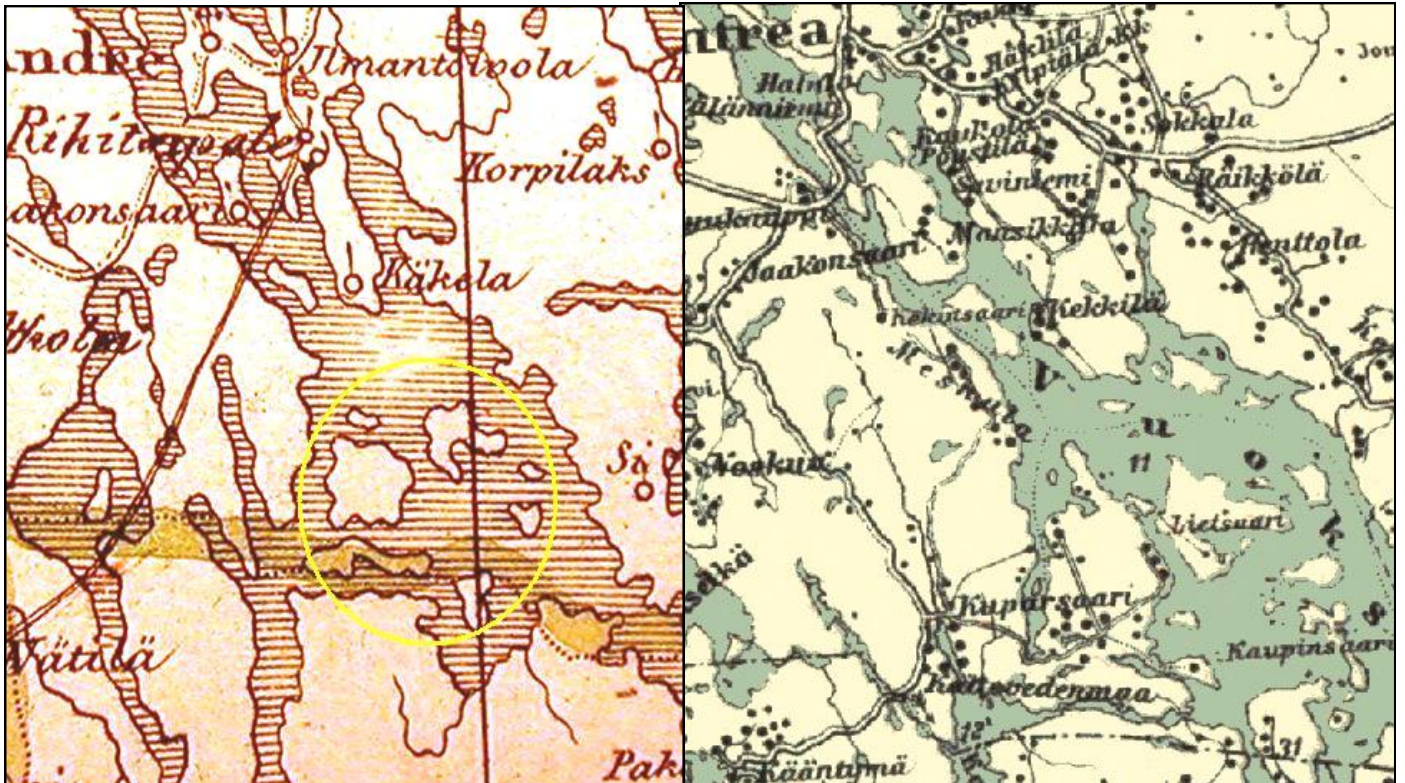
Ensimmäiset havainnot Pyyhtiän suvusta ovat vuosien 1549 ja 1558 vero- eli maakirjoissa. Aiemmassa vuoden 1543 verokirjassa Pyyhtiän sukunimeä ei vielä jostain syystä esiinny. Anti Pyyhtiaine esiintyy vuoden 1558 Viipurin linnan voutintileissä kruunulle kokoveroa maksavana talonpikana Per Kuparisen nautakunnassa Jääsen (myöhemmin Antrean) Pitäjän Kuparsaareissa. Nautakunta vastasi yhteisesti yhden veronaudan kasvattamisesta. Kuparsaari oli tällöin vielä selkeästi saari useamman saaren ryppäässä, kun Vuoksen vesi

oli ainakin 3½ metriä nykyistä korkeammalla. Vuoksen vesi laski tämän 3½ metriä, kun Kiviniemen kannas puhkaistiin vuonna 1857. Mielenkiintoinen seikka tässä yhteydessä on, että Pyyhtiemi sijaitsi Riimsaaren vastarannalla mantereen puolella. Näin

"Ensimmäiset havainnot Pyyhtiän suvusta ovat vuosien 1549 ja 1558 vero- eli maakirjoissa."

ollen on mahdollista, että Pyyhtiät asuivat ennen Kuparsaareen siirtymistä Pyyhtniemessä.

Kuparsaareissa oli vuonna 1543 viisi taloa ainakin Kuparinen, Pyyhtiä, Ruponen ja Kemppe. Elämä Kannaksella oli hyvin

Karttavertailu kertoo Kuparsaaren pinta-alan kasvaneen monikertaiseksi, kun Vuoksen pinta aleni noin 3,5 metriä vuonna 1857. Las-ku johtui siitä, että Kiviniemen kannas puhkaistiin. Vasemmalla pala Antrean karttaa vuodelta 1799 ja oikealla osapuilleen sama alue 1930-luvun kartasta. Kuparsaari oli 1700-luvulla saariryhmä (keltainen raja).

Ilmo Pyyhtiä oli sukuseuramme sukututkimuksen keskeinen voima. Ilmo julkaisi tämän artikkelin lehdessämme vuonna 2006. Kirjoitus avasi sukumme juurten suuret "kuviot" ja sen runkoon on ollut helpompi rakentaa yksityiskohtaisempia sukupuun oksia.

vaikeata 1500-luvulla ja 1600-luvun alkupuolella, kun Ruotsi ja Venäjä kävivät kiivaita vuosikymmeniä jatkuneita rajasotia, jotka päättyivät ensin Täyssinän rauhaan 1595 ja Stolbovan rauhaan 1617. Itse asiassa Suur-Jääski ja Äyräpää olivat rajasotien näyttämönä Pähkinäsaaren rauhan 1323 ja Stolbovan rauhan välisen ajan. Alkuvaiheessa alueella ei ollut mitään järjestäytyntä armeijaa, vaan talonpojat muodostivat erilaisia joukkoja, jotka kävivät jatkuvaa kostonotaa itänaapurin kanssa. Rajasodissa kylä tuhottiin moneen kertaan ja ihmisiä tapettiin tai vietiin vankeina Venäjälle. Vihollisen hyökätessä kylään vetäydettiin piilopirtteihin, jos ehdittiin. Vartiopaikeista kertovat myös monet paikannimet kuten esimerkiksi Kuparsaaren Vahiniemi, joka oli Laitsalmen pohjoisrannalla. Mustalammen etelärannalla oli myös Kasakka-lahti niminen paikka.

Ruotsin ja Venäjän välinen "viisikolmatta vuotinen" sota vuosina 1570 – 1595 rasitti väestöä voimakkaasti, kun vihollinen hävitti kylä ja myös omat sotilaat ottivat väkisin talonpojilta ruokaa ja rehua hevosille. Lisäksi kuningas joutui sotien tähden verottamaan ankarasti väestöä. Talonpojat köyhtyivät ja maatalouden harjoittaminen oli vaikeata. Väestön kehitys oli myös tästä syystä heikkoa. Kannaksella oli sodan eri vaiheissa välillä runsaastikin joukkoja Suomesta ja Ruotsista sekä Juhana III:n palveluksessa oleva saksalainen lippukunta. Sota oli siis osin hyvinkin kansainvälistä.

Talonpojat osallistuivat myös itse taisteluihin, joko talonpoikaisryhminä tai sitten järjestäytyneenä armeijana. Jääskestä ja Äyräpäästä oli Ruotsin kuninkaan käyttöön värvätty yksi lippukunta sotilaita 300 miestä. Tämä lippukunta taisteli varsin urhoollisesti ja useita vuosikymmeniä 1500-luvun loppupuolella Ruotsin kuninkaan riveissä muiden muassa Käkisalmen linnan valtauksessa ja sen puolustuksessa sekä hyökkäysmiehellä Laatokalla. Sen päällikkönä toimi pitkään Jöns Jönsinpoika (mainitaan myös Juhani Juhaniinpoikana). Sukunimestä ei ole tietoa, mutta esim. Kugaristen suvun 3 ensimmäistä kirjattua henkilöä 1500-luvun loppupuolella ovat Jöns Jönsinpoikia. Tämä maininta sen tähden, että Jöns Jönsinpoika rakennutti suuria Laatokalle kelpaavia veneitä Kuparsaareissa. Siellä oli mitä ilmeisemmin tarkoitukseen sopivaa hyvää mäntyä ja sieltä kulki vesitieteyhteys Käkisalmeen ja Laatokalle. Mitään näyttöä ei kuitenkaan ole kirjallisuudesta löytynyt, että kyseessä olisi Kuparsaaren Kugarinen.

Seuraava havainto Pyyhtiän suvusta on 1600-luvun alkupuolelta Matti Pyyhtiästä, jonka poika Pekka Pyyhtiä syntyi 1657. Pekka Pyyhtiällä ei tiedetä olleen kirkonkirjoihin merkittyjä sisaruksia, mutta mahdollista on, että hänellä oli veljet Juhani ja Martti, koska 1691 syntyi Kuparsaareissa Juhani Juhaniinpoika ja 1703 Martti Martinpoika. Pekka Pyyhtiän lapsista on tietoa vain Pekka- pojasta, joka syntyi 1696 Ant-

rean Kuparsaareissa. Pekka Pyyhtiä otti naimaikään tultuaan vaimokseen Valpuri Yrjöntyttä Hyväkän, joka oli syntynyt vuonna 1700.

Pekka Pekanpoika ja Valpuri Yrjöntyttä kasvattivatkin sitten melkoisen lapsikarttaan, ainakin 12 lasta, joista vain Anna ja Valpuri kuolivat nuorina. Pojista vain Juhani eli koko elämänsä Antrean Kuparsaareissa. Kaikki muut pojat muuttivat vuonna 1769 Joutsenoon Suokumaan kylään Hovin tilalle. Veljesten nimet olivat ikäjärjestyksessä: Antti, Pekka, Yrjö, Matti, Tuomas ja Eskeli. Muutto liittyi mitä ilmeisimmin vuonna 1740 solmittuun ns. pikkuvihan rauhaan Haminassa Venäjän ja Ruotsin välillä, jossa raja vedettiin Kymijokeen. Paljon ruotsalaisten omistamia kartanoita jäi Venäjän puolelle ja tämä ei varmaankaan ollut heille mieluisaa. Tiloja jäi mitä ilmeisimmin tyhjiksi. Tämä voi olla syynä siihen, että Pyyhtiän veljekset saivat jonkinlaisella saannolla tai kaupalla omistukseensa edellä mainitun huomattavan suuren tilan. Muuttotarve oli joka tapauksessa suuri, sillä Pyyhtiänmäen tai Pyyhtiälän pellot tuskin pystyivät antamaan kovin riittävää elantoa Pyyhtiän suurperheelle. Vuoksessa tosin oli runsaasti kalaa.

Toinen Pyyhtiöiden merkittävä muuttoliike Antrean pitäjästä on suuntautunut myös Vuoksesta ylöspäin Siitolan kylään Vuoksen varrelle nykyisen Imatran alueelle 1700-luvun lopulla. Kylässä asui 1800-luvulla Pyyhtiöitä useissa taloissa. Toistaiseksi ei ole kuitenkaan pystytty selvittämään muuttivatko nämä Pyyhtiät suoraan Kuparsaaresta Siitolaan vai muuttiko joku tai jotkut edelleen Joutsenon Suokumaalta Siitolan kylään. Ensimmäinen kirjallinen havainto Pyyhtiöistä Siitolassa on vuodelta 1800, jossa mainitaan Pyyhtiän asuttama Siitolan torppa. Imatralla on edelleen Pyyhtiöitä, joten nämä voisivat yrittää selvittää sukunsa taustaa paikallisista kirkonkirjoista.

Ilmo Pyyhtiä

Henrico Digital Oy -digitaali-osaamista yrityksille IT-YRITTÄJYYTTÄ PYYHTIÄN SUVUSTA

Tomi Pyyhtiä (s. 1976) on Henrico Digital Oy:n perustaja ja toimitusjohtaja. Yhtiön liiketoiminnan ydin on digitaali- ja ICT alan osaajien etsiminen ja Intreim Management – vuokraosaajien (=väliaikaisten johtajien) välitys asiakasyrityksille. Yritys on osa StaffPoint-konsernia

Kuparsaaren Pyyhtiöiden jälkeläisiin kuuluva 45 -vuotias helsinkiläinen Tomi Pyyhtiä on urallaan keskittynyt digitaalisen liiketoiminnan johtamiseen isoissa organisaatioissa.

Vuonna 2019 Tomi perusti Henrico Digital Oy:n, jonka hän myi yrityskaupalla tammikuussa 2021 osaksi StaffPoint-konsernia.

Henrico Digital on Pohjoismaiden tason digital talent agency, ”digitaali-osaamisen palvelutalo”. Sen asiakkaita ovat mm. Lapland Hotels, Motonet, Sanoma Pro, Dingle – a Aller Media Group company, Genero – a A-Lehdet Group company, Holiday Club, Lumo-Kodit, Dagmar, Kustannusosakeyhtiö Teos, Orkla Finland ja Minima-ni.

Yritys on osa StaffPoint-konsernia, joka on Suomen suurimpia vuokranvälitys-, headhunting-, sekä konsultointitaloja. Vuosiliikevaihto on yli 100M€.

Tomi Pyyhtiä on myös tietokirjailija – hänen uusin kirjansa Digiajan johtajan käsikirja on juuri ilmestynyt. Lisätietoa [Wikipediasta](https://fi.wikipedia.org/wiki/Tomi_Pyyhti%C3%A4): (https://fi.wikipedia.org/wiki/Tomi_Pyyhti%C3%A4)

Tomi Pyyhtiän isä **Aarne Pyyhtiä** (sukukirjan perhetaulu 400) toimi aktiivisesti Pyyhtiöiden sukuseurassa ja sen hallituksessa seuran ensimmäisinä toimintavuosina.

Tomi Henrik Pyyhtiä.
Yrittäjä ja Henrico Digital Oy:n toimitusjohtaja.

Puoliso Anna o.s. Taurula. (Sukukirjan perhe 401).

Urani aloitin mediamyyntineuvottelijana MTV:llä, jonne jäin pariaksi vuodeksi. Sieltä aukesi ovi

tutkimusalalle ja päädyin Taloustutkimukselle markkinatutkijaksi. Näissä ensimmäisissä työtehtävissäni opin, miten tärkeitä myynti ja tiedon hyödyntäminen ovat minkä tahansa yrityksen liiketoiminnassa.

Urani alkuvaiheen jälkeen osaamiseni ja tehtäväni ovat keskittyneet pääsääntöisesti digitaaliseen liiketoimintaan ja verkkokauppoihin. Isoin oppi itselleni verkkokauppa-liiketoiminnasta on, kun toimin lähes viisi vuotta Raha-automaattiyhdistyksellä verkkokauppatiimin johtajana. Olen toiminut myös digitaalisen markkinoinnin, analytiikan ja verkkoliiketoiminnan kehitystehtävissä mm. Keskolla ja SOK:lla.

TIEDON JAKAMISTA

Haluan jakaa osaamistani myös muille yksityishenkilönä. Haluan aidosti auttaa muita ja teen sen ”rakkaudesta lajiin”. Olenkin viimeisen 10 vuoden aikana kirjoittanut paljon digitaaliseen liiketoimintaan ja johtamiseen liittyviä kirjoituksia mm. Kaup-

NÄIN TOMI KERTOO ITSESTÄÄN JA SUVUSTAAN

Olen digitaalisen liiketoiminnan, ihmisläheisen johtamisen ja vaikuttamisen asian-tuntija. Taustaltani olen BA Lontoon yliopistosta, ja opinnoissani painottuivat viestintä ja sosiaalipsykologia. Lisäksi olen suorittanut Johtamisen erikoisammattitutkinnon (JET). Olen tehnyt suurimman osan urastani digitaalisen liiketoiminnan parissa. Olen kiinnostunut johtajuudesta, digitalisaatiosta, digitaalisesta liiketoiminnasta. Itseäni kehitän lukemalla paljon eri kirjoja. Lukemisen kannattaa – aina!

URAPOLKUNI

Uraani kuuluu kaksi isompaa kokonaisuutta: digitaalisen liiketoiminnan johtaminen sekä datan ja tiedon hyödyntäminen liiketoiminnan kehittämisessä.

palehteen, Markkinointiin ja Mainontaan, sekä asml.fi blogiin.

Lisäksi olin kirjaidean isä, pääkirjoittaja ja tuottaja suuren suosion saavuttaneissa *Digin mitalla* -kirjoissa. Uusin kirjani [Digiajan johtajan käsikirja](#) on juuri julkaistu. Tämän kirjan tavoitteena on auttaa suomalaisia yrityksiä pärjäämään paremmin kovassa digiajan kilpailussa.

Minussa elää myös positiivisen elämänasenteen omaava yrittäjähenkisyys. Tämä kulminoitui realismiksi itselläni, kun vuoden 2019 syksyllä perustin Henrico Digitalin, jota olen siitä asti kipparoinut toimitusjohtajana. Liityimme tosiaan Henricona osaksi StaffPoint-ryhmää tammikuussa 2021, joka mahdollistaa meille vieläkin isommat hartiat palvella asiakkaitamme, ja kasvaa isommaksi.

Uskon yhteiseen tekemiseen, positiivisuuteen, sekä pelirohkeuteen. Jos ei mitään uskalla yrittää, niin ei ainakaan mitään saavuta. En tiedä, tuleeko tämä ajattelumaailmani skotlantilaisista geeneistäni, joita veressäni virtaa 13 % verran.

PYYHTIÄN SUKUJUURIA SKOTLANNISTA

Isäni, Aarne Pyyhtiä, aktiivinen Kuparsaaren Pyyhtiän -sukuseuran jäsen, kantaa skotlantilaista dna:ta veressään noin 15% verran.

Selvitin kaksi vuotta sitten MyHeritage palvelun kautta DNA testin avulla, mistä sukujuureni ovat peräisin. Yllätykseksi huomasin, että tosiaan melkein jopa 15% verestäni on Skotlannista.

Tästä innostuneena, olen viimeiset pari vuotta tutkinut tätä sukutaustaani lisää. Suurella todennäköisyydellä skotlantilainen dna:ni tulee Bailiff Peter Couper nimisen skotlantilaisen merikapteenin suunnalta. Herra Couper tuli 1650-luvun paikkeilla parin veljensä kanssa mukaan Ruotsin 30 vuotiseen sotaan, ja jollain tavalla he päätyivät Kuparsaaren Antreaan, josta Kuparsaaren Pyyhtiät ovat myös peräisin.

Couperin suvun historian voi jäljittää aina 1250-luvulle asti Skotlannin Lowlandsin alueelle Fifen maakuntaan, josta sukujuuret ovat peräisin. Joidenkin aikakirjojen

mukaan Couper-klaanin nimi tulee heidän suhteestaan kuparityöntekijöihin. Antreasahan on myös paljon Kuparinen -sukujuuria, lieneekö Couper aikanaan käännetty suomeksi Kuparinen? Sitä en osaa täydellä varmuudella sanoa.

Fifen Lowlandsin alueen skotlantilaisia kun tutkii, niin siltä alueelta tulee tutkimuksen mukaan iloisimmat skotit. Fifen alue tunnetaan myös golfin synnyinsijana.

Tomi Henrik Pyyhtiä

Perhekuva Tomin syntymäperheestä. (Sukukirjan perhetaulu 400). Isä Aarne Pyyhtiä, äiti Marja-Leena os. Kaarela ja sisarukset Anne Marja, yllöppilas Tomi Henrik ja Mika Petri. Kuva vuodelta 1995.

Leike Tomin huhtikuussa 2021 yrityksen sa kotisivuille kirjoittamasta blogista avaa maaillikollekin yrityksen ideaa. Lue lisää Tomin yrityksestä www.henrico.fi ja nykyisestä yritys konsernista www.staffpoint.fi

Oravan Hirsitalot Lopella: PYÖRÖHIRTTÄ OMATOIMIRAKENTAJILLE

- ♦ Oravan Hirsitalot Ky on Lopella toimiva pyöröhirsiveistämö, jonka keskeisin asiakasryhmä ovat olleet hirsirakennusten omatoimirakentajat. Yli neljäkymmenen toimintavuoden aikana Reima Oravan käsistä on lähtenyt asiakkaille 500 kilometriä pyöröhirttä. Niistä on pystytetty tuhatkunta erilaista hirsirakennusta.
- ♦ Reima on Oravan veljesrajan vanhin. Hän kuuluu Pyyhtiän sukuun äitinsä Maija Pyyhtiän (1929-2002) kautta.

Reima Orava on peruskoulutukseen puuseppä. Ammattikoulun jälkeen hän työskenteli kotitalonsa maataloustöissä isänsä apuna. Tilan päätuotantosuunta oli tuolloin 1960-70 lukujen vaihteessa perunanviljely.

Hirsirakentamisesta kehittyi hänen elämänsä harrastuksen kautta. Ensimmäinen työ oli puhdetöinä syntynyt saunamökki, jonka hän pystytti Oravan sivutilalle läheisen savenottolammen rantaan. Onnistuneesta hankkeesta alkoi viritä yritys-idea. Reima hankki kenttäsiirrelin ja rakensi vanhoista puuntyöstökoneista ja kierrätystarvikkeista höyläys- ja salvostuslaitteet, joilla alkoi syntyä pyöröhirttä.

Ensimmäinen ”tehdas” sijoittui Lopen pappilanylän Reiman enon Pentti Pyyhtiän tyhjilleen jääneeseen puumajaan. Ensimmäiset hirsikehikot syntyivät uudella tekniikalla vuonna 1979.

Seuraava askel oli saha- ja höyläämöhalin rakentaminen Kantatie 54 varteen Laukosten ja Jokiniemen kylän rajalle. Sinne siirrettiin valmistuslinjat Pyyhtiän ladosta.

Toiminnan vakiintuessa yrityksen nimeksi tuli Oravan Hirsitalot Ky. Yrityksen tuotanto on aina ollut pyöröhirttä. Alkuvuosina 150 millimetrin hirsi oli mökkirakentajien suosikki, mutta energiavaatimusten kasva-

essa pääosa huviloihin ja omakotitaloihin käytetystä tuotannosta on ollut järeämpää 190 ja 210 mm:n hirttä.

HARTIAPANKKIRAKENTAJAT ASIAKKAINA

1980 ja 1990 -luvuilla työ oli vielä voimissaan sekä mökkien että omakotitalojen rakentamisessa. Asiakkaat ostivat hirsikehikon ja hoitivat itse rakentamisen. Huo-

mattava osa asiakkaista toi itse hakkaamansa tukit hirsikehikon raaka-aineeksi.

Hartiapankkirakentajien aikakausi oli Reiman yritystoiminnan huippuaikaa. Ruuhka-aikana tarvittiin palkattua apuvoimaa, kun koko tuotantolinja sahauksesta höyläykseen ja edelleen salvostamiseen oli samanaikaisesti käynnissä.

Oravan Hirsitalot Ky:n hirsiveistämö sijaitsee Lopella Riilimäki–Forssa -kantatien varressa.

"Koronakriisi on nyt aiheuttanut mökkirakentamisbuumin, joka on täyttänyt tilauskirjan. Nähtäväksi jää kuinka pysyvä tilanne on."

Reima ja Olli hirsisalvoksen ääressä. Kuvassa uusi malli laavusta.

Oravan Hirsitalot on perheyritys. 90-luvun ruuhkavuosien jälkeen toimintaa on pyöritytty perheen omin voimin. Reiman vaimo, **Seija** on hoitanut toimistotyöt. **Olli** (s.1982), perheen kolmesta lapsesta keskimäinen, on nyt jo kahdenkymmenen vuoden ajan toiminut isänsä työparina.

AVAIMET KÄTEEN ON NYKYAIKAA

Viime vuosina enää neljäsosa hirsikehikoista valmistetaan asiakkaan omista tu-

keista. Muilta osin Reima ostaa hirsien raaka-aineet pystykaupalla lähipitäjien metsistä. Metsäkoneyrittäjä, velimies Antti hoitaa nykyisin motollaan hakkuut.

Pienyrittäjä joutuu hirsirakennusmarkkinoilla kilpailemaan suurempien valmistalo-

valmistajien sarjassa. Suuri ikäluokka oli hartiapankkiväkeä, mutta heidän jälkeläisensä ovat tottuneet avaimet käteen valmispaketteihin. Pelkkä hirsirunko ei enää riitä.

Myös Oravan Hirsitalojen toiminta on näille vuosille tultaessa muuttunut yhä enemmän kokonaispalveluksi. Hirsirakennukset rakennetaan alusta loppuun, avaimet käteen.

Suurin osa hirsiveistäjien ajasta on viime vuosina kulunut rakennustyömailla. Hirsiveistämön tuotantolinja on ollut käynnissä aiempaa harvemmin.

JATKAJA OMASTA PERHEESTÄ

Reima on jo ohittanut virallisen eläkeiän, seitsenkymppisiä juhliitaan loppuvuodesta. Yrittämistä hän ei ole kuitenkaan vielä lopettanut. Yhdessä poikansa Ollin kanssa he painavat täyttä työpäivää. Olli on oppinut hirsirakentamisen niksit kädestä pitäen isänsä työparina. Tulevaisuuden suunnitelmiin kuuluu isän yrittäjänuran jatkaminen.

Teksti ja kuvat: Reijo Orava

Oravan hirsitalot valmistaa myös siirrettäviä hirsirakenteita. Kuvassa käyttövalmis pienoishuvila, joka odottaa kuorma-autokyytiä uuden omistajansa tontille.

Maaseutuyrittäjyyttä Lopella PERUNANVILJELYSTÄ PUUNKORJUUSEEN

- ♦ MetsäOrava Oy on ilmentymä maaseutuyrittäjyyden muodonmuutoksesta. Oravien metsäpalveluyritys kasvoi maatalouden rinnalle, mutta sitten tuotantosuunta vaihtui perunanviljelystä metsänkorjuuksi.
- ♦ Lopella toimivan MetsäOrava Oy:n osakkaat Veli ja Antti Orava kuuluvat Pyyhtiän sukuun. Äiti, Maija Pyyhtiä (1929-2002) oli lähtöisin Kuparsaaren Peltolanniemestä.

PERUNASTA METSÄÄN

Veljekset jatkoivat samalla uralla. Perunanviljelyn ohessa he ryhtyivät kehittämään metsäurakointia maatalouskalustolla. Kokemusten karttuessa siirryttiin kuitenkin metsäkalustoon ja ensimmäinen varsinainen metsätraktori hankittiin vuonna 1988. Sitten oli vuorossa metsänmuokkauskone ja vuonna 1994 ensimmäinen hakkuukone eli moto.

Metsäurakoinnin laajentuminen vei entistä enemmän työaikaa. Perunanviljelyn peltotyöt hoidettiin kelirikkoiseisokkien aikana ja ylitöinä. Metsätöiden osuuden edelleen lisääntyessä Antin puoliso Merja jäi 1989 pois ulkopuolisen palveluksesta, aloittaen työskentelyn viljelytöiden, perunan markkinoinnin, pakkauksen ja kuljetuksen parissa. Merjan ja Antin perheenlisäys pakotti kuitenkin valinnan eteen. Kun metsäurakointi edellytti ympärivuotista työpanosta, ratkaisuksi tuli tilan peltojen vuokraaminen naapureille ja keskittyminen metsäurakointiin.

Toiminnan laajentuessa metsäurakointi oli tarkoituksenmukaista erottaa maatalousyrityksestä ja niinpä **Veli ja Sirpa Orava** sekä **Antti ja Merja Orava** perustivat Metsä-Orava Oy:n vuonna 1995. Sirpa on terveydenhuoltoalan ammattilainen ja teki työuraansa yrityksen ulkopuolella.

UPM:N ALUEURAKOITSIJANA

MetsäOravan asiakkaana olivat aluksi alueen metsänhoitoyhdistykset, mutta vuosituuhannen vaihteessa tapahtui siirtyminen UPM:n töihin. Kun metsäyhtiö supisti omaa työnjohto-organisaatiotaan Metsä-Oravasta tuli sen alueurakoitsija Lopelle. Alueurakoitsija hoitaa koko vastualueensa hakkuutoiminnan.

Kun toiminta-alue laajeni myös Länsi-Uudellemaalle ja sopimusmäärät kasvoivat, töihin tarvittiin oman kolmen hakkuuketjun lisäksi aliurakoitsijoilta 5 hakkuukonetta ja 6 - 7 ajokonetta.

Veljesten työ on ollut tiimityötä. Päävastuunjako on ollut se, että Antti on vastannut toiminnan suunnittelusta ja organisoinnista sekä yhteyksistä metsäyhtiöihin ja aliurakoitsijoihin. Veli puolestaan on synnynäisenä konemiehenä vastannut kaluston huollosta ja toimivuudesta. Huolto- ja kunnossapitotyöt on koko yrityksen toiminnan ajan pyritty tekemään omin voimin. Tästä ovat poikkeuksena koneiden takuuehtojen mukaiset huollot.

Koneiden ennakko- ja huolto on perusedellytys niiden luotettavalle ja katkottomalle toimivuudelle. Se on myös taloudellisen kannattavuuden edellytys. Omalla ennakoidulla huollolla on MetsäOravassa pyritty välttämään metsäkoneyrittäjän kauhukuvaa: Seisova hakkuukone, odottava kuljetaja ja huoltoliikkeen asentaja korjaustöissä lumipyryisessä metsässä.

Kuparsaarelaistaustaiset maatilat kasvatit **Veli ja Antti Orava** oppivat käytännön työt sekä maataloudessa että metsässä kotitalallaan vanhempiensa vaativassa ohjauksessa.

Veli on pikkupojasta alkaen ollut armoitettu konemies. Osaamistaan hän kehitti ammattiopinnoilla maatalouskoneasentajaksi. Antin koulutustaustaan kuuluvat sekä asentaja- ja koneistajan ammattikoulutus että maatalousteknikon tutkinto.

Kauko Oravan kuoltua vuonna 1984 Veli ja Antti jatkoivat kotitilansa viljelyä maatalousyhtymänä. Oravan tilan päätuotantosuunta oli jo viitisentoista vuotta ollut ruokaperunan viljely ja sitä myös veljekset jatkoivat.

Oppi monimuotoiseen maaseutuyrittämiseen oli saatu isältä. Kauko Orava oli jo 1950-luvulta alkaen tehnyt maataloustöiden ohessa metsätöitä, ensin moottorisahalla ja sitten puutavaran kuljetusta traktorikalustolla.

TYÖLLISYYTTÄ MAASEUDULLE

MetsäOrava on ollut myös työllistäjä. Enimmillään firman koneita on ajanut veljesten lisäksi viisi palkattua metsäkooneen kuljettajaa. Aliurakoitsijoiden kautta on työtä saanut lisäksi kymmenkunta kuskia.

Merja on hoitanut MetsäOravan toimitustyöt, joissa on siirrytty lähes paperittomaan aikaan. Yhteydet metsäfirmoihin ja hakkuukoneisiin hoidetaan netin kautta. Antti tarkkalee.

Antin puoliso Merja on huolehtinut yrityksen taloushallinnosta ja toimitotöistä. Myös hakkuuksiköiden toiminnanohjaus ja yhteydenpito kuljettajiin on kulkenut Merjan tietokoneen kautta.

Tietoliikenteen kehitys ja automatisointi metsäurakoinnissa on ollut huimaa kolmen vuosikymmenen aikana. Etanapostista, paperikartoista ja mittamiesien laatimista mittapöytäkirjoista on siirrytty sähköiseen tiedonsiirtoon. Työmääräykset, kartat ja hakkuuraportit kulkevat internetissä metsäfirman, korjuuyrityksen ja hakkuukoneiden välillä. Moton prosessorit mittaavat ja laskevat päivittäiset

Veli Orava (vas.) osallistuu vielä eläkeläisenkin Antin apuna kaluston huoltotöihin.

puulajikohtaiset kuutiomäärät ja ne siirtyvät paikkatietoineen verkossa metsäyhtiön toiminnanohjausjärjestelmään.

Kolme miljoonaa kuutiometriä, arvioi Antti, kun tiedustelen MetsäOravan kokonaishakkuusuuritetta. Se on 50 000 rekka-autollista puutavaraa. Jos rekat laitettaisiin peräkkäin maantielle, jono ulottuisi Helsingistä Utsjoelle.

JÄÄHDYTTELYVAIHEESSA

Veli Orava jäi eläkkeelle pari vuotta sitten. Yrityksen rooli alueurakoitsijana päättyi ja palkattu väki siirtyi muiden urakoitsijoiden palvelukseen. Antti puolestaan jatkaa vielä urakointia yhdellä hakkuukoneella. Kohteina ovat lähiseudun harvennushakkuut. Veli tosin mielellään rientää huoltohallille, aina kun tarvetta on.

Teksti ja kuvat: Reijo Orava

Perhe-esittely: **MAIJA PYYHTIÄ (1929-2002)**

Edellisten sivujen yrittäjäjutuissa esiteltujen Orava veljesten vanhemmat ovat Maija (os. Pyyhtiä, 1929-2002) ja Kauko Orava (1927 -1984).

Maija Pyyhtiä 1930, Viipuri

Maija syntyi Kuparsaaren Peltolanniemessä. Hän aloitti koulunsa Kuparsaareissa ja joutui perheensä mukana evakkotaiपालेelle. Perheen lopullinen asutuspaikka löytyi Lopen kirkolta isopapilan tiluksilta.

Maija Pyyhtiän vanhemmat ja sisarukset Lopella vuonna 1947. Aino ja Antti Pyyhtiä istumassa. Sisarukset Eili ja Maija takana. Nuoremmat lapset eturivissä: Marja-Leena, Lauri, Pentti ja Velko. Sukukirjan perhetaulu 411.

Kauko puolestaan oli Raudun evakkoja ja hänen isänsä Juho osti 1940-luvun lopulla tilan Lopelta Nynäistenkulmalta.

Maija ja Kauko tapasivat Lopella ja vihiitiin avioliittoon vuonna 1951. Peltomäen tila siirtyi nuorenparin hoidettavaksi 1950-luvun alkupuolella Juho Oravan kuoltua.

Perheeseen syntyi kuusi poikaa. Vanhin veljeksistä Reima (1951) on tehnyt elämäntyönsä Lopella hirsitaloyrittäjänä. Veli

(1955) ja Antti (1963) jatkoivat maatalousyhtymänä kotitalan hoitoa ja perustivat yhteisen metsäkoneyrityksen.

Reijo (1952) opiskeli agronomiksi ja teki työuransa maataloustutkimuksen ja riistahallinnon palveluksessa. Esa (1956) on tietoliikenneteknikko ja on toiminut energiyhtiöiden palveluksessa. Kari (1958) kuoli vuonna 1979.

"Oravan pojat" puolisoineen perhekuvassa Maija Oravan 70-vuotispäivänä vuonna 1999. Vasemmalta Maritta ja Reijo, Anja ja Esa, Selja (Esan takana) ja Reima, päivänsanakari Maija, Sirpa ja Veli sekä Merja ja Antti. Sukukirjan perhetaulu 412.

MERKKIPÄIVIÄ

Sukuseura onnittelee

90 vuotta

Anna Leena Milkki os. Pyyhtiä
Joutseno
11.9.1931 Joutseno

85 vuotta

Kaija Rantalainen os. Pitkä
Riihimäki
22.12.1936 Jääski

75 vuotta

Lauri Pyyhtiä
Turku
4.2.1945 Loppi

Asta Pyyhtiä
Turku
25.1.1946 Helsinki

70 vuotta

Valeri Pyyhtiä
Lappeenranta
10.2.1950 Tallinna

Kerttu Pyyhtiä
Loppi
21.9.1931 Kuparsaari

Kirsti Aaltonen
Loppi
18.7.1936 Kuparsaari

80 vuotta

Virpi Pyyhtiä o.s. Ikävalko
Orimattila
12.9.1941 Elimäki

70 vuotta

Annikki Nyrkkö os. Rasa
Joutsano
27.5.1951 Lauritsala

Marja Lappi
Espoo
24.2.1951 Loppi

Hannele Porkka
Tampere
2.3.1951 Helsinki

VUODEN 2019 SUKUKOKOUS PIDETTIIN IMATRALLA

Vuoden 2019 sukukokous järjestettiin Imatralla 3.8.2019. Se on viimeisin seuramme kokous, sillä koronaepidemia esti vuoden 2020 kokoontumisen.

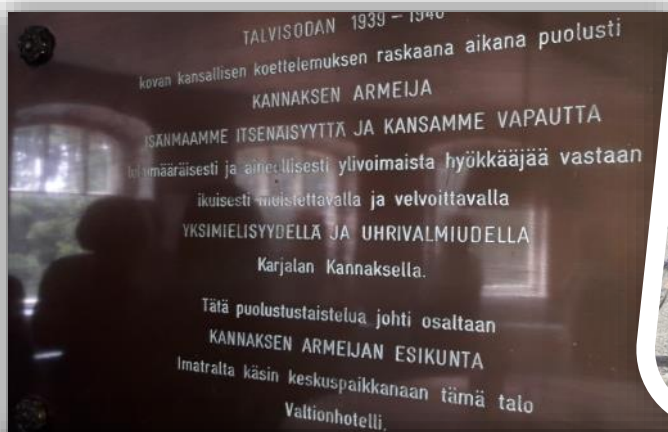
Kokouspaikkana oli hieno Imatran valtionhotelli, jolla on maineikas historia. Se toimi muiden muassa Kannaksen armeijan esikuntana talvisodan aikana.

Kokoukseen osallistui 18 seuramme jäsentä.

Kokouksessa tapahtui puheenjohtajan vaihdos. Ilmo Pyyhtiä oli ilmoittanut sairautensa edetessä luopuvansa puheenjohtajuudesta. Myös Mikko Pyyhtiä luopui hallituksen jäsenyydestä.

Luopuneiden tilalle hallitukseen valittiin **Marja Lappi** ja **Ella Liira**.

Hallitus valitsi järjestäytymiskokouksessaan uudeksi puheenjohtajaksi **Sirpa Pyyhtiän**.

Kokousviikonlopun ohjelmaan sisältyi koskinäytöksen lisäksi Imatran Kruununpuiston kesäteatterissa Neil Hardwickin ja Jussi Tuomisen kirjoittama ratkiriemukas komedia Tankki täyteen.

Kokouksen osanottajia valtionhotellin parvekkeella. Sukuseuran uusi puheenjohtaja Sirpa Pyyhtiä toinen vasemalla. Myös suvun vanhin, nyt jo edesmennyt Lahja Raaska osallistui tapahtumaan.

NYT SUKUKIRJA LAHJAKSI JÄLKIPOLVILLE

Sukukirjamme painosta
on vielä jäljellä.

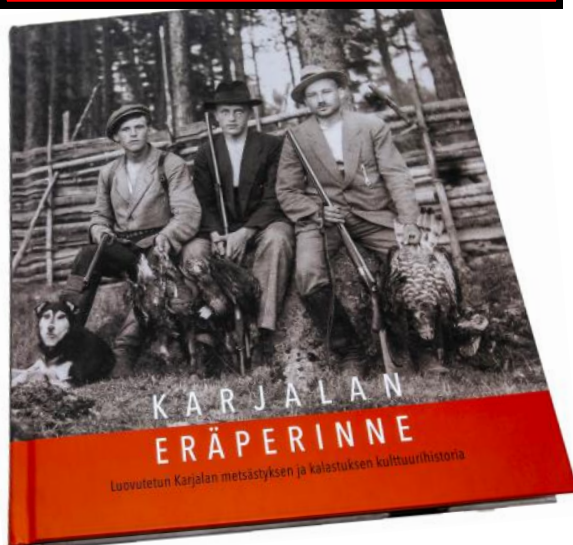
Tilaukset sähköpostitse
Jarmo Pyyhtiältä:

jarmo.pyyhtia@kolumbus.fi.

HINTA 30 €
+ lähetyskulut noin 12 €

KUPARSAAREN METSÄSTYSSEURAN SUURHANKE VALMIS

KARJALAN ERÄPERINNE

Luovutetun Karjalan metsästyksen ja kalastuksen kulttuurihistoria

Teos kokoaa yhteen Karjalankannaksen, Laatokan Karjalan ja Raja-Karjalan metsästyksen ja kalastuksen rikkaan ja monivaiheisen kulttuurihistorian kivikaudesta 2000-luvulle asti.

Kirja on erinomainen tietoteos jokaiselle luovutetun Karjalan historiasta ja perinteestä kiinnostuneelle lukijalle, karjalaiselle kotiseutuväelle ja alueella retkeileville matkailijoille.

Kirjoittajakunta koostuu Suomen ja Karjalan erätalouden johtavista tutkijoista ja asiantuntijoista.

Artikkelit perustuvat sekä vahvaan tutkimustietoon että vankaan kokemukseen.

Kirjahanke toteutettiin karjalaisten säätiöiden tuella ja yhteistyössä Karjalan Liiton, Suomen Metsästysmuseon ja Suomen Kalastusmuseoyhdistyksen kanssa

Hinta 29 €
+ postituskulut
Tilaa Eräverkon verkkokaupasta
<https://www.eraverkko.fi/kauppa/>

TOIMINTAKERTOMUS VUOSILTA 2019-2020

KOKOUKSET

Sukuseuran vuosikokous 2019 pidettiin Imatralla 3.8.2019. Kokouksessa oli läsnä 18 henkilöä. Vuoden 2020 sukukokous peruuntui koronaepidemian vuoksi.

JÄSENISTÖ

Seuran jäsenmäärä on ollut viime vuosina laskusuunnassa. Vuoden 2020 lopussa jäseniä oli 106. Kuvaaja jäsenmäärän kehityksestä lehden sivulla 2.

HALLITUS

Sukuseuran hallitukseen sukuseuran kokoukseen 2019 asti kuuluivat seuraavat jäsenet: Marja-Leena Andersin, Marko Järvisalo, Reijo Orava, Satu Putkisalo, Jarmo Pyyhtiä, Mikko Pyyhtiä, Sirpa Pyyhtiä, Tomi Pyyhtiä, kunniapuheenjohtaja Kerttu Pyyhtiä ja puheenjohtajana Ilmo Pyyhtiä. Tämä hallitus kokoontui vuonna 2019 kerran (helmikuussa).

Sukuseuran kokouksessa Imatralla hallituksesta olivat erovuorossa Ilmo Pyyhtiä, Jarmo Pyyhtiä ja Mikko Pyyhtiä. Jarmo Pyyhtiä valittiin hallitukseen uudestaan. Ilmo Pyyhtiän tilalle valittiin Marja Lappi

Espoosta ja Mikko Pyyhtiän tilalle Eila Liira Vantaalta. Kerttu Pyyhtiä jatkaa hallituksen kunniapuheenjohtajana.

Hallitus valitsi keskuudestaan uudeksi puheenjohtajaksi Sirpa Pyyhtiän, varapuheenjohtajaksi Tomi Pyyhtiän, sihteeriksi Marko Järvisalon ja taloudenhoitajaksi Jarmo Pyyhtiän. Uusi hallitus kokoontui vuoden 2019 aikana yhden kerran.

Sukuseuran kokouksen peruunnuttua koronaepidemian johdosta päädyttiin ratkaisuun, että vanha hallitus jatkoi koko vuoden 2020 (ja edelleen vuoden 2021 sukukokoukseen asti). Kokoonpano oli siis: Tomi Pyyhtiä, Marko Järvisalo, Jarmo Pyyhtiä, Marja-Leena Andersin, Satu Putkisalo, Reijo Orava, Eila Liira ja Marja Lappi. Puheenjohtajana toimii Sirpa Pyyhtiä.

Hallitus kokoontui vuonna 2020 etäyhteyksillä neljä kertaa.

TOIMINTA

Sukututkimustyötä hallituksessa jatkaa Tomi Pyyhtiä. Toiminnan kehittämisen painopisteenä ovat olleet sukulehti, My Heritage - ohjelmalla ylläpidettävä sukupuu, seuraavan sukujuhlan valmistelu ja jäsenistön tiedottaminen sosiaalisessa medias-

sa (kotisivusto "pyyhtia.com" ja Facebook-ryhmä "Kuparsaaren Pyyhtiät").

TALOUS

Tilikauden 2019 tulos osoittaa 83,52 euroa alijäämää.

Tilikauden 2020 tulos osoittaa 941,47 euron ylijäämää. Seuran tilillä oli vuoden 2020 päättyessä rahaa 3585,66 euroa.

TIEDOTTAMINEN

Tiedottaminen hoidettiin vuonna 2019 postittamalla jäsenmaksulaskun yhteydessä tietoa sukukokouksesta. Vuonna 2020 postitettiin 2 jäsenkirjettä. Muutoin tiedottamista keksitettiin suvun kotisivuille ja Facebook -ryhmän sivustolle.

Hallitus

SUKUSEURAN TILINPÄÄTÖS

TULOSLASKELMA	2019	2020
Varsinainen toiminta		
Jäsenmaksutuotot	1680,00	1640,00
Sukukirjan myyntitulot	30,00	150,00
Postitulot	0,00	70,00
Kokoustulot	841,90	0,00
Muut tuotot	0,00	0,00
	2551,90	1860,00
Jäsenlehtikulut	1128,45	0,00
Kokouskulut	1331,54	131,30
Sukukirjakulut	0,00	0,00
Postikulut	9,00	636,73
Muut kulut	166,43	150,50
	2635,42	918,53
Sijoitus- ja rahoitustoiminta		
Korkotuotot	0,00	0,00
Tilikauden tulos	-83,52	941,47

TASE 31.12.	2019	2020
Vastaavaa		
Vaihtuvat vastaavat		
Pankkitili	2644,19	3585,66
Vastaavaa yhteensä	2644,19	3585,66
Vastattavaa		
Oma pääoma		
Edellisten tilikausien ylijäämä	2727,71	2644,19
Tilikauden tulos	-83,52	941,47
Vastattavaa yhteensä	2644,19	3585,66

Hallitus

*Jarmo Pyyhtiä
rahastonhoitaja*

TOIMINTASUUNNITELMA 2022 TALOUSARVIO 2022

		Vuosi 2022	Keskiarvo 2019/20 €
• Sukukokous 2022 järjestetään Turun seudulla			
• Sukututkimuksen jatkaminen	Jäsenmaksutuotot	1 600 €	1 660 €
• Perinnekeräyksen jatkaminen	Sukukirjan myyntitulot	150 €	90 €
• Sukupuun ylläpito My-Heritage -ohjelmalla	Postitulot	70 €	35 €
• Sukuseuran kotisivujen FaceBook sivujen ylläpito	Kokoustulot	500 €	421 €
• Sukukirjan myynnin jatkaminen	Muut tuotot	0 €	0 €
• "Pyyhtiän sukulehti" julkaistaan 2023 seuran 20-vuotisjuhlanumerona, johon kootaan artikkeleita aiemmista sukulehdistä ja tarinoita jäsenistöltä		2 320 €	2 206 €
• Sukujulkaisun päivitystä suunnitellaan	Jäsenlehtikulut	600 €	564 €
• Hallitus toteuttaa säännöissä todetut hallinnolliset tehtävät	Kokouskulut	700 €	731 €
	Sukukirjakulut	0 €	0 €
	Postikulut	320 €	323 €
	Muut kulut	160 €	158 €
		1 780 €	1 777 €
	Sijoitus- ja rahoitustoiminta		
	Korkotuotot	0 €	0 €
	Tilikauden tulos	540 €	429 €

KARJALAN
KUNNAILLA

Jo Karjalan kunnalla lehtii puu,
jo Karjalan koivikot tuuhettuu.
Käki kukkuu siellä ja kevät on,
vie sinne mun kaihoni pohjaton.

Mä tunnen vaaras' ja vuoristovyös'
ja kaskies' sauhut ja uinuvat yös'
ja synkkäin metsies' aarniupuut
ja siintävät salmes' ja vuonojen suut.

Siellä usein matkani määrätöin
läpi metsien kulki ja näreikköin,
Minä seisoin vaaroilla paljain päin,
missä Karjalan kauniin eessäin näin.

Trad.

KARJALAISTEN
LAULU

Suloisessa Suomessamme
oisko maata armaampaa,
kuin on kaunis Karjalamme,
laulun laaja kotimaa!
:,: Lauluna sen kosket kuohuu,
järven aallot loiskuaa,
säveleitä salot huokuu,
ikihongat humajaa. :,:

Ei oo meillä rikkautta
eikä maamme viljavaa,
vaan on laulun runsautta,
kylvämättä kasvavaa;
:,: sit' ei pane Idän halla
eikä Pohjan pakkaset,
se ei sorru sortamalla,
sitä ei lyö rakehet. :,:

Ota tämä lehti mukaan
sukukokoukseen.
Tästä löytyvät ohjelmat,
aikataulut ja
kokousaineistot.

Konsa vaino Suomeamme
kovin kourin koittelee,
silloin kurja Karjalamme
Suomen surut soittelee.
:,: Ja kun onnen päivän koitto
Suomellen taas sarastaa,
silloin riemun suuri soitto
Karjalasta kajahtaa! :,:

P.J. Hannikainen

KUTSU SUKUSEURAN KOKOUKSEEN

Sukuseuran jäsenet kutsutaan
sukuseuran kokoukseen
Lahteen sunnuntaina elokuun
29. päivänä 2021 klo 12:00.

Paikka on Hotelli Scandic Lahti City,
Kauppakatu 10, 15140 LAHTI.

SUKUKOKOUKSEN OHJELMA

12.00 Sukukokous alkaa

13.30 Kahvitauko

14.00 Kokous jatkuu

... Kokouksen jälkeen
epävirallista seurustelua

16.00 Tilaisuus päättyy

ESITYSLISTA

1. Kokouksen avaus
2. Valitaan puheenjohtaja ja sihteeri,
sekä kaksi pöytäkirjan tarkastajaa
3. Todetaan kokouksen laillisuus ja päätösvaltaisuus
4. Hyväksytään edellisen vuoden toimintakertomus
5. Esitetään tilinpäätös ja toiminnantarkastuskertomus vuosilta 2019 ja 2020.
6. Vahvistetaan vuosien 2019 ja 2020 tilinpäätös
7. Päätetään vastuuvapauden myöntämisestä tilivelvollisille
8. Vahvistetaan hallituksen laatima toimintasuunnitelma ja talousarvio
9. Valitaan hallituksen jäsenet erovuoroisten tilalle: erovuorossa ovat Marja-Leena Andersin, Satu Putkisalo ja Sirpa Pyyhtiä
10. Valitaan kaksi varsinaista toiminnantarkastajaa ja kaksi varatoiminnantarkastajaa tarkastamaan alkaneen kalenterivuoden tilejä ja seuran hallintoa
11. Päätetään tulevana kalenterivuonna 2022 kannettavan jäsenmaksun suuruus
12. Päätetään muista kokouskutsussa mainituista asioista:
- sääntömuutos kunniajäsenyyttä ja kunniapuheenjohtajuutta koskien
13. Keskustellaan muista asioista
14. Kokouksen päättäminen

SUKUKOKOUS
VARMISTA KOKOUSKAHVISI ILMOITTUTUMALLA

Osanottajia pyydetään ilmoittautumaan
tapahtumaan 15.8.2021 mennessä

Sähköpostilla sihteerille: Marko Järvisalo
jarvisalomarko@gmail.com

Tai tekstiviestillä puheenjohtajalle:
Sirpa Pyyhtiä 041-5304919

Itse kokous tarjoiluineen on jäsenille ilmainen, mutta edellyttää ennakkoilmoittautumista.

Kokouspaikalla ei ole lounastarjoilua.

